

empirija v umetniškem oblikoslovju sloni na dejstvu, da je vse, kar zaznamo v naravi okolu sebe, tvor dveh činiteljev: narave same in naše zaznavnosti. Med risbami, ki so mi trenutno na upogled, imamo za podobo sv. Martina šest študij. Gol

dvignjen in nazaj zavihan. Proučevanju pluvijala velja tudi četrta študija, osobito odsvitanju svile. Peta risba kaže gorenji del pluvijala od strani, tako da je moral biti umetnik preskrbljen s podrobnimi študijami za vse slučaje definitivnega oblikovanja;

7.

Študiji za podobo levita na sliki sv. Martina.

moški akt začenja vrsto; isti model, a oblečen v pluvijal nadaljuje vrsto; glavni predmet je bilo proučevanje gub na pluvijalu (podoba št. 6). Tretja študija je zopet posvečena najskrbnejšemu opazovanju vseh pojavov: obrisnih oblik, gub, osvita, osenčenja in senc, odseva, barvnih vrednot in perspektivnih svojstev. Pluvijal je tudi osnovno drugače prirejen kakor pri drugi osnovi: bolj pri-

a vseh tozadevnih risb ne poznamo še, tudi ako so se ohranile. Iz gori omenjenih risb je vzeta podoba sv. Martina v delni skupini: škof z dvema levitoma, katerih eden mu privzdiguje plašč, drugi pa nosi palico. Svetnikova postava je tukaj grandiozno zamišljena; odgrnjen pluvijal kaže velik del albe, ki se mora vsiljevati očesu po svoji blesteči belini in je primorati, da se obrne najprej nanjo; vsi trije